

Keigeparrajaste oskad tehha. Se olgo sinno ello märk ja iggapäine murre ja tõ. Keige õnnelikkumaks on kita sedda inimest, kes ommal kohhal kohhane, ja kes omma tööd, misga temma Jummala tahtmisse járrel omma pead peab toitma, targaste, hea mele- ja rõmoga teeb. Temma tõ on temmal armas, ja omma tõ waewa saab ta ommale palgaks.

12) Mõistus ja sündlik meel on seltsilisse ello põhhi. Keige asjade kohta õppi siis isfiennesele arroteggema omast atast, jõust, warrast, ammetist, seisust, ja mis sedda mõda so kohhus on tehha ja toimetada. Hoia ennast teistele üllekokhut teggemast ja nende käest nõudmast, mis digusse wasto käib. Kes mõistlik ja hea on teiste wasto, selle wasto on teised ka mõistlikud ja head. Kes heldussega teiste wasto jõuab, sedda armastawad keik, ja sowiwad temmale süddamest head. Selge meel, puhhas südda ja armastus, need kolm on need sidemed, mis innimesi waimolis.

kult kõkohoidwad, ja neid ühhe teise melest armsaks terwad. Jummal issi ühhendab neid ühhe teisega ja õnnistab neid; ja kuida neid ausaks ja pühhaks piddada, selle polest annab Jesus Kristus meile täit õppetust ja tähte. Onsad on need, kes temma jälga mõda käiwad! —

3. Kes teisele hauko käewab, se isse sisse langeb.

Ennemuiste ellas hommikomaal üks würst, kellega keiksugused ammetmehhed ollid. Agga nende keikide seast olli temma maalmeister tiggeda, kawala ja furja süddamega mees. Sesamma tigge mees piusas isseätranis omma würsti pumeistert, ja püdis tedda, kuida tal mõistis, kas omma würsti ees alwaks tehha, ehit foggoni surma sata. Agga keik olli asjata. Sest se pumeister olli tark ja jummalakartlik mees, kes Jum-